

Ο υιός παρακλήσεως

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Γιορτάζει στις 11 Ιουνίου η Αποστολική Εκκλησία της Κύπρου τον Ιδρυτή και προστάτη της, των εκ των εβδομήκοντα Απόστολο Βαρνάβα «ο εστι μεθερμηνεύομενον υιός παρακλήσεως»

Αν και το Μοναστήρι του, κοντά στη Σαλαμίνα, βρίσκεται, από το χρόνο της Τουρκικής εισβολής, στα χέρια των κατακτητών, η χάρις του διαχέεται σε όλη την οικουμένη, αοράτως και ανεπαισθήτως. Γιατί οι άγιοι, όπως ο Κύριος και Θεός τους, δεν περιορίζονται ούτε από εποχές ούτε από κατακτητές. Πέρα από αυτό που βλέπουμε και μπορούμε να ψηλαφούμε, υπάρχει το Πνεύμα το άγιο που ζωογονεί όσους ελεύθερα θέλουν και γι' αυτό το παλεύουν.

Η λέξη «Παράκλητος», που αναφέρεται στο Άγιο Πνεύμα, σημαίνει παρηγορητής. Αλλά και ο Απόστολος Βαρνάβας σημαίνει άνθρωπο που παρηγορεί. Είναι η παρηγοριά που πηγάζει από τον κόσμο του ουρανού και διαφοροποιείται από αυτή που προέρχεται από τον κόσμο των ανθρώπων. Η πρώτη υπερβαίνει το θάνατο, αποκαλύπτοντας μας τη δυναμική της ελπίδας που στηρίζεται στη νίκη της

Ανάστασης. Η δεύτερη, αν και κάποτε είναι αναγκαία, τα όρια της περιορίζονται στην αντιμετώπιση των συμπτωμάτων, δίνοντας μια προσωρινή ανακούφιση.

Στα αδιέξοδα του βίου, στον οριακό πόνο, στη συντριβή και διάλυση της ύπαρξης, δεν χρειαζόμαστε μια προσωρινή παρηγοριά που καλύπτει το πρόβλημα. Χρειαζόμαστε την παρηγοριά που πηγάζει από το Άγιο Πνεύμα και μας δείχνει την Αλήθεια που θεραπεύει και δίνει ζωή.

Βέβαια, οι άνθρωποι προτιμούν τις εύκολες λύσεις, που συνήθως δεν έχουν κόστος. Γνώρισμα, άλλωστε, της εποχής μας η επιλογή της ευκολίας, της ηδονής, του γρήγορου αποτελέσματος.

Η Εκκλησία που όντως θεραπεύει και ζει την Αλήθεια, στοιχώντας στον Ιδρυτή Της, μας προτείνει τη μετάνοια ως νέα ζωή, ως νεκρανάσταση. Τότε κατανοείται η παρηγοριά ως μόνιμη ειρήνη της καρδιάς, που δεν εξαρτάται από συναισθήματα και εξωτερικές συνθήκες. Γιατί είναι η παρηγοριά της συνδιαλλαγής και της συμφιλίωσης με τον εαυτό μας, τους γύρω μας, τον κόσμο και το Θεό.

Το κάθε όνομα συνήθως σηματοδοτεί το γνώρισμα αυτού που το φέρει, αφού το κάθε όνομα σημαίνει κάτι. Έτσι κι ο Βαρνάβας, ως υιός παρακλήσεως, είχε μέσα του την παρηγοριά του αγίου Πνεύματος, γι' αυτό και γινόταν η παρουσία του σημείο που έδειχνε τη συμφιλίωση, την ειρήνη, την ελπίδα.

Σ' ένα χώρο συγκρούσεων, συγχύσεως, αβεβαιότητας και αναμονής καλύτερων ημερών, ο απόστολος Βαρνάβας γίνεται ο αθόρυβος παρηγορητής των καρδιών, ο προστάτης των αδικουμένων, η ειρήνη των θλιβομένων, η γαλήνη στις φουρτουνιασμένες ημέρες. Έτσι εξηγείται το πώς ακόμα συνεχίζει ο τόπος αυτός την πορεία του στην ιστορία και πώς οι άνθρωποι που ζουν σ' αυτόν έχουν ελπίδα αναστάσεως.

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Πηγή: isagiastriados.com